

Nagyböjti lelkigyakorlat 1.

Jézus keresztségének titkát szeretnénk megérteni ebben a lelkigyakorlatban.

A kereszttitka Jézus titka. Aki a keresztet megértette, megértette Jézust.

De Jézus titkát és Jézus keresztségét nem lehet megérteni anélkül,
hogy ne ismernénk meg magát Istent, Isten mélységét, Isten titkát.

Nem lehet megérteni és nem lehet megközelíteni Jézus keresztségét anélkül,
hogy ne mennénk közel Istenhez,

hogy át ne látnánk az Ő mélységét, és el ne merülnénk benne.

Ezért hát, ha Jézus keresztségéhez akarunk közeledni ebben a lelkigyakorlatban,
az első elmélkedésünkben fordítsunk a tekintetünket Isten felé, és Isten titkában
mélyedjünk el.

Isten mélysége pedig egészen egyszerűen a Szeretet titka.

Egészen egyszerűen igen, mert Isten semmi más, Isten maga a Szeretet.

Egyszerű ez? Igen egyszerű, de vajon mit jelent a Szeretet? Vajon meg tudnánk-e
mondani?

A Szeretetnek csupán egyetlen szikrájáról meg tudnánk-e fejteni a titkot?

És ha a Szeretet magának Istennek a mélye, a teljessége,
ha a Szeretet maga a végtelen Isten, akkor mit jelent a Szeretet?

Úgy tűnik mégsem egyszerű a válasz.
Pedig amíg erre a kérdésre nem tudjuk a választ,
addig hiába nézünk föl Krisztus keresztyére,
nem ismerjük meg, semmit nem értünk meg belőle.
A Szeretetet kell tehát megértenünk. Ez az első lépés.
S ha a Szeretetet meg akarjuk érteni, akkor három utat kell megtennünk.
Három út, vagy csak három lépés ez? És ez a három lépés, ez a három út a következő:
A Szeretetet csak hinni lehet, megérteni nem.
A Szeretetet csak szeretni szabad, nem szabad megfejtetni.
És a Szeretet közelébe csak a remény vezet el.

Az első lépés tehát, mert fordítva megyünk e három úton,
az első lépés: reméld a Szeretetet, bízz benne!
Minden szeretethez ez az út vezet. Nem fizethetsz érte, nem érdemelheted meg.
A Szeretet több, egészen más, mint amit az ember megérdemel.
Mert a Szeretet nem az érdemek bére, a Szeretet ingyenes.
A Szeretet szeretetből Szeretet, önmagáért - ez a lényege.
Önmagáért szeret, de nem önmagára tekint.
Önmagáról elfeledkezett, és érted adja önmagát - ez a Szeretet.
A Szeretet önfeláldozás.
Ehhez odamenni tehát, csak a bizalom érdemes.
Csak a bizalom méltó arra, hogy odalépjen ehhez a Csodához, és részesedjék benne.
A bizalom nyitja meg a Szeretethez az utat.
A Szeretet ajtója ez. És ezen az ajtón át a Szeretet belép hozzád.
A Szeretet ajtója, amin át Ő hozzád megérkezik: a remény, a bizakodás.
Csak várni lehet, csak várni, csak várni, csak remélni benne, csak bízni, hogy szeret.
Tenni? Nem lehet érte. Nem lehet követelni, és nem lehet megfizetni.
Várd tehát! És várd hűségesen. Csak reméld a Szeretetet, azt a Szeretetet, aki a te Istened.
Várd napokon át, és reméld az éjjeleken, ahogyan Lázár tette.
Lázár, aki beteg, és akitől, aki őt szerette, a Jóbarát olyan messze van.
És eltelték már napok, napok és éjjelek, és beköszöntött a végleges éjszaka, a halál.
De Lázár reménye a reménytelenségben nem törött meg.
Lázár úgy remélt, ahogyan Ábrahám:
csak remélt, csak remélt, és remélt, és nem vesztette el a bizodalját.
Így reméld te is a Szeretetet. Bízz benne, hogy jó az Isten, csak bízz benne. Végtelen,
végtelen Jóság.
És bízz abban, hogy jó tehozzád, hogy téged szeret, téged külön, téged teljesen, teljes
végtelen.
Bízz benne, csak reméld, és légy állhatatos a várakozásban!
Ne várj bizonyítékokat! Ne akard bebiztosítani magadat!
A Szeretet ingyenes és önként jön.
Csak add át magadat a Szeretnek! Csak hagyd, hogy szeressen a Szeretet!
Ez az első lépés: a remény. Az első út a Szeretethez, az ajtó.

És a második lépés.

Ha remélted a Szeretetet, ha remélted erősen, ha a reményed nem törött meg, és ha a remény már odavitt téged a Szeretet közelébe, már itt van, már közel, akkor a következő lépés a szeretet. Akkor, ha ott vagy a Szeretet közelében, akkor, ha a Szeretet már belépett az ajtódon, akkor szeresd a Szeretetet.

Szeretet nélkül nem lehet elnyerni a Szeretetet.

Szeretned kell, szeretned egészen, teljes szívvel, és olyan önfeledten, ahogyan Ő adja önmagát.

A Szeretetnek a szeretet a kenyere.

Azt mondta Jézus: Aki szeret engem, ahhoz elmegyünk, és nála étkezünk.

Aki szeret engem, attól én az ő szeretetét, mint kenyeret, mint kedves ételt elfogadom.

Én meg odaadom neki a szeretetet, és én leszek az ő Étele, a Kenyér.

Ez tehát a második lépés, a Szeretet megértésének a második foka.

Mert a Szeretetet nem azok értik meg, akik nagyon okosak,

a Szeretetet nem azok értik meg, akik bölcsek, a Szeretetet azok sem értik meg, akik erősek.

A Szeretetet azok értik meg, csak azok, akik átölelik a Szeretetet, akik szeretik.

Csak a szeretet képes megérteni a Szeretetet.

Azt a nyelvet, amelyen a Szeretet beszél, csak a szeretet hallja meg, akik átadják magukat a Szeretetnek.

Akkor, amikor átadták magukat, akkor tudják már, mit kaptak ajándékba.

A Szeretet mélye a szeretet előtt tárul fel.

És a te egész szíved szeretete előtt feltárul a végtelen mélységű, az Örök Szeretet, Isten titka.

Ha a remény az Ajtó a Szeretetnek, amin át belép,

akkor a Szeretetnek a Háza, amiben otthon van, amiben lakik, maga a szeretet, a te szíved.

Szeresd tehát a Szeretetet!

Csak fogadd be, fogadd be a vándort, mint Márta,

csak nyisd ki az ajtót, aki ott áll szíved ajtajában, és zörget, és adj helyet a Szeretetnek.

Csak szeresd, és csak szeresd, és ne szabj feltételeket! Mert feltétlen a Szeretet.

Mint a tűznek lángja: ég, és ki olthatja el? És magyarázatot ki követelhet tőle?

Csak sűrög-forog, ahogy Márta tette, aki befogadta Jézust a házába, sűrög-forog, és mindent elkészített.

És mint az asszony, aki eltörte a kenetet, odaadta mindenét, és illattá lett, és ház lett, amiben Jézus otthon van.

És a harmadik lépés: akik megízlelték a szeretetet, azok bizonyosak benne.

Akik már átölelték és megtudták, mi a Szeretet, azok többet nem kérdeznek.

Ők azok, akik látnak, nem a szemeikkel pusztán. Ők azok, akik hisznek.

Ez a harmadik lépcsőfok. Hinni a Szeretetet, hinni, nézni, szemlélni, nem szemekkel.

Hinni a Szeretetet, megérinteni Őt, nem kezekkel, és hallani a beszédét, a mézédés ígét, nem füllel.

A szeretettel átölelt Szeretet odaadta önmagát neked, és Ő maga lesz az Ismeret.
Nem kell, hogy ember embertestvérét tanítsa meg, nem kell, hogy valaki
megmagyarázza.

Úgy ismered Őt, amint van. Tőle tudod meg.

A Szeretet maga lesz a Fény, ami világít. Önmagát ragyogja be. Önnön magából árad
a Ragyogás.

És nem kérdezi többé ember a testvérét: Mutasd meg nekem a Szeretetet!

És nem tanítják egymást többet.

Mindannyian a Szeretet tanítványai lesznek, mert a Szeretet az egyetlen Mester,
Mestere önmagának. Ezért kell hinni a Szeretetet, csak nézni Őt.

Mert a hit ennyit jelent: nem kérdezni, csak nézni, csak nézni mélyen, és nézni
végtelen.

Csak belétemetkezni, belefeledkezni, és elveszíteni mindent érte,
hátra nem nézni, sem jobbra, sem balra, hanem mindent odaadni,
minden életet, minden szemet és minden kezét,
mindent elveszíteni érte, és Őt nyerni meg, Őt, a Szeretetet, hogy Ő legyen az
Egyetlenegy.

Elveszni benne - ez a szeretet bölcsessége, ez a tudomány.

Nézni Őt, nem szemekkel. Nem kézzel érinteni, hinni Őt!

Csak ülni a lábai előtt, némán, mozdulatlan, inni a mézédességet,
mint Mária, aki a jobbat választotta, az Egyedülvalót, a Jót, és kívülről nincsen más
egy sem. Ő mindent elveszített, és ő Őt nyerte meg, nem is veszíti el soha.

Íme, ha a kereszthez akarunk menni, a kereszttitkát megérteni,

Isten mélységét kell szemlélni előbb, Isten mélyét, a Szeretet titkát.

S hogy a Szeretet titkához odamehessünk, remélni kell a Szeretetet, bízni benne.

Semmi más. Nincs jogcím, nincs érdem, csak a remény, csak a bizakodás.

Mert Ő önmagát önmagáért adja.

És ha bíztam benne, akkor belép hozzám, és ha belépett,

ha már megfordultam és láttam, akkor csak át kell, hogy öleljem a Szeretetet.

Ha tudom, Isten jó hozzám, akkor csak legyek jó én is Istenhez. Csak szeressem Őt.

És ha szeretem egész szívvel, akkor már nem kell semmi más,
csak ott maradni a lábainál, csak hinni benne, csak egy lenni Ővele.

Ó, titokzatos Szeretet, ó mélységek megmérhetetlen Kútja Te,
akit csak remélnem lehet, és a Tebenned remélők nem csalatkoznak soha.

És ha házamba befogadtalak, ha szerettelek téged, Szeretet,

és nem zárja be senki sem a titkodat,

ha feltártad előttem önmagad kapuját,

akkor Te Vagy – Te, és semmi más, semmi, ami elválasztana.

Ámen.